

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1168/2011

(2011. gada 25. oktobris),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

aspekts. Šajā nolūkā tiek apsvērta iespēja izveidot kopīgus noteikumus par standartiem un procedūrām ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 74. pantu un 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

- (3) Lai efektīvi īstenotu kopīgos noteikumus par standartiem un procedūrām dalībvalstu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, ir vajadzīga pastiprināta dalībvalstu operatīvās sadarbības koordinācija.

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

- (4) Efektīva ārējo robežu pārvaldība, izmantojot kontroli un uzraudzību, palīdz apkarot nelegālu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un mazināt draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un starptautiskajām attiecībām.

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Uz nākotni vērstas un vispusīgas Eiropas migrācijas politikas pilnveidošana, pamatojoties uz cilvēktiesībām, solidaritāti un atbildību, jo īpaši attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām, joprojām ir svarīgs Savienības politikas mērķis.

- (5) Robežkontrolē pie ārējām robežām notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tā tiek veikta, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežu kontroli.

- (2) Savienības politikas mērķis ārējo robežu jomā ir panākt robežu integrētu pārvaldību, nodrošinot vienādu un augstu kontroles un uzraudzības līmeni, kas neizbēgami izriet no personu brīvas pārvietošanās Eiropas Savienībā un ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas būtisks

- (6) Padome 2004. gadā pieņēma Regulu (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ⁽³⁾ (*Frontex*) (turpmāk "Aģentūra"), un Aģentūra sāka darboties 2005. gada maijā. Regulu (EK) Nr. 2007/2004 grozīja 2007. gadā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 162. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 10. oktobra lēmums.

⁽³⁾ OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.

- (7) Aģentūras lomas turpmāka stiprināšana atbilst Savienības mērķim izstrādāt politiku, lai pakāpeniski ieviestu robežu integrētas pārvaldības stratēģiju. Aģentūrai savu pilnvaru robežās būtu jāatbalsta dalībvalstis šīs koncepcijas ieviešanā, kā noteikts Padomes 2006. gada 4. un 5. decembra secinājumos par robežu integrētu pārvaldību.
- (8) Daudzgaļu programmā brīvības, drošības un tiesiskuma telpai pilsoņu labā (Stokholmas programma), ko Eiropadome pieņēma 2009. gada 10. un 11. decembrī, izteikts aicinājums precizēt un paplašināt Aģentūras lomu ārējo robežu pārvaldībā.
- (9) Tāpēc Aģentūras pilnvaras būtu jāpārskata, lai nostiprinātu jo īpaši Aģentūras operatīvās spējas, vienlaikus nodrošinot to, ka visi veiktie pasākumi ir samērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem, ir efektīvi un pilnībā ievēro pamattiesības un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, tostarp jo īpaši repatriēšanas aizliegumu.
- (10) Pašreizējās iespējas sniegt efektīvu palīdzību dalībvalstīm saistībā ar ārējo robežu pārvaldības operatīvajiem aspektiem būtu jānostiprina, palielinot tehnisko resursu pieejamību. Aģentūrai būtu jāspēj pietiekami precīzi plānot kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu koordināciju.
- (11) Ja dalībvalstīm un/vai Aģentūrai, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm, būs obligāti jānodrošina minimālais līmenis vajadzīgajam tehniskajam aprīkojumam, tas ievērojami veicinās Aģentūras koordinēto plānoto pasākumu labāku plānošanu un izpildi.
- (12) Aģentūrai būtu jāsaģatavo dalībvalstu vai Aģentūras īpašumā esošā tehniskā aprīkojuma un dalībvalstu un Aģentūras kopīpašumā esošā aprīkojuma saraksti, izveidojot un uzturot centralizētu reģistru tehniskā aprīkojuma rezervei. Minētajā rezervē vajadzētu būt minimālajam tā tehniskā aprīkojuma kategoriju skaitam, kas ir nepieciešams, lai Aģentūra varētu veikt savu darbību.
- (13) Lai panāktu pasākumu efektivitāti, Aģentūrai būtu jāizveido robežsargu vienības. Dalībvalstīm minētās vienības būtu jānodrošina ar atbilstīgu skaitu kvalificētu robežsargu, ja vien tām nav jāsaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts līmeņa uzdevumu izpildi.
- (14) Aģentūrai būtu jāveido šādas vienības no robežsargiem, kuri ir daļēji pastāvīgi norīkoti no dalībvalstīm darbam Aģentūrā un kuriem savu uzdevumu izpildē un pilnvaru īstenošanā būtu jāpiemēro tāds pats tiesiskais regulējums kā pieaicinātajām amatpersonām, ko dalībvalstis ir tieši nosūtījušas uz minētajām vienībām. Aģentūrai būtu jāpieņem iekšējie noteikumi par norīkotajiem valstu ekspertiem, lai uzņēmēja dalībvalsts varētu dot tiešus rīkojumus robežsargiem kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu laikā.
- (15) Precīzs darbības plāns, ietverot arī novērtējumu un pienākumu ziņot par incidentiem, kas saskaņots pirms kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu uzsākšanas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti, apspriežoties ar iesauktajām dalībvalstīm, ievērojami veicinās šīs regulas mērķu sasniegšanu, nodrošinot saskaņotāku *modus operandi* kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu koordinēšanā.
- (16) Aģentūra izmanto incidentu ziņošanas shēmu, lai attiecīgajām valsts iestādēm un tās Valdei ("Valde") paziņotu jebkuru informāciju par ticamiem pieņēmumiem par Regulas (EK) Nr. 2007/2004 vai Šengenas Robežu kodeksa, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006⁽¹⁾, tostarp pamattiesību, pārkāpumiem kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu vai ātrās reaģēšanas operāciju laikā.
- (17) Pieredze liecina, ka pasākumos pie ārējām robežām galvenais elements ir riska analīze. Tās kvalitāte būtu jāuzlabo, pievienojot metodi, ar kuru novērtē dalībvalstu spēju stāties pretī gaidāmajiem izaicinājumiem, tostarp pastāvošajiem un nākotnē iespējamiem draudiem un sarežģījumiem pie ārējām robežām. Tomēr šiem novērtējumiem nevajadzētu skart Šengenas izvērtēšanas mehānismu.
- (18) Aģentūrai Eiropas līmenī būtu jānodrošina mācības, tostarp par pamattiesību jautājumiem, piekļuve starptautiskajai aizsardzībai un piekļuve patvēruma procedūrām dalībvalstu valsts robežsargu instruktoriem, kā arī papildu mācības un semināri kompetento valsts dienestu virsniekiem par ārējo robežu kontroli un uzraudzību un to trešo valstu valstspiederīgo izraidīšanu, kas nelikumīgi uzturas dalībvalstīs. Aģentūra var organizēt mācības, tostarp apmaiņas programmu, sadarbībā ar dalībvalstīm to teritorijā. Dalībvalstīm robežsargu mācību valsts programmās būtu jāintegrē Aģentūras darba rezultāti šajā aspektā.
- (19) Aģentūrai būtu jāseko zinātniskās pētniecības attīstībai, kas attiecas uz tās jomu, jāveicina šī attīstība un jāizplata šī informācija Komisijai un dalībvalstīm.

(¹) OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (20) Vairākumā dalībvalstu operatīvie aspekti, kas saistīti ar to trešo valstu pilsoņu izraidīšanu, kuri nelikumīgi uzturas dalībvalstīs, ir to iestāžu kompetencē, kas ir atbildīgas par ārējo robežu kontroli. Tā kā minēto uzdevumu veikšana Savienības līmenī dotu būtisku ieguldījumu, Aģentūrai, pilnībā ievērojot Savienības izraidīšanas politiku, būtu jānodrošina dalībvalstu kopīgo izraidīšanas pasākumu koordinēšana un organizēšana un jānosaka paraugprakse ceļošanas dokumentu iegūšanai un rīcības kodekss, kas jāievēro, izraidot trešo valstu valstspiederīgos, kuru uzturēšanās dalībvalstīs ir nelikumīga. Savienības finanšu līdzekļus nedrīkst pieņemt darbībā un pasākumiem, kas netiek veikti saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Pamattiesību harta").
- (21) Lai sekmīgi veiktu pamatzdevumus un ciktāl tas nepieciešams tās uzdevumu izpildei, Aģentūra, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz saskaņā ar attiecīgajiem Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") noteikumiem, var sadarboties ar Eiropu, Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un citām Savienības aģentūrām un organizācijām, trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskajām organizācijām, kas ir kompetentas jautājumos, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 2007/2004. Aģentūrai būtu jāveicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvā sadarbība saskaņā ar Savienības ārējo attiecību politiku.
- (22) Regulā (EK) Nr. 2007/2004 skatītajos jautājumos aizvien lielāka nozīme ir sadarbībai ar trešām valstīm. Lai izveidotu stabilu modeli sadarbībai ar attiecīgajām trešām valstīm, Aģentūrai būtu jāspēj sadarbībā ar šo valstu kompetentajām iestādēm uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus un nosūtīt uz tām sadarbības koordinatorus. Aģentūrai vajadzētu būt iespējai uzaicināt trešo valstu novērotājus pēc tam, kad tie ir saņēmuši vajadzīgās apmācības, piedalīties tās pasākumos. Sadarbības izveidošana ar trešām valstīm ir svarīga arī attiecībā uz Savienības standartu veicināšanu robežu pārvaldības jomā, tostarp attiecībā uz pamattiesību un cilvēka cieņas ieviešanu.
- (23) Lai nodrošinātu atklātus un pārskatāmus nodarbinātības nosacījumus un vienlīdzīgu attieksmi pret darbiniekiem, uz Aģentūras darbiniekiem un izpilddirektoru būtu jāattiecinā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikta Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68⁽¹⁾, tostarp noteikumi par dienesta noslēpumu vai citas līdzvērtīgas prasības attiecībā uz konfidencialitāti.
- (24) Turklāt Valdei būtu jāpieņem īpaši noteikumi, kas ļauj uz Aģentūru norīkot dalībvalstu ekspertus. Šajos noteikumos cita starpā būtu jāprecizē, ka norīkoti valsts robežsargi, kuri piedalās kopīgajos pasākumos, eksperimentālajos projektos vai ātrās reaģēšanas operācijās, ir uzskatāmi par pieaicinātajām amatpersonām ar atbilstīgiem uzdevumiem un pilnvarām.
- (25) Personas datu apstrādei Aģentūrā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾. Tāpēc datu aizsardzības uzraudzītājam būtu jāuzrauga personas datu apstrāde Aģentūrā un jābūt pilnvarotam iegūt no Aģentūras piekļuvi visai informācijai, kāda tam nepieciešama.
- (26) Ja dalībvalstis apstrādā personas datus, tās pilnībā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽³⁾.
- (27) Nodrošinot IT sistēmu darbības pārvaldību, Aģentūrai būtu jāievēro Eiropas un starptautiskie standarti, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, ņemot vērā augstākās profesionālās prasības.
- (28) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2007/2004.
- (29) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kuri ir jo īpaši atzīti LESD un Pamattiesību hartā, jo īpaši cilvēka cieņas aizsardzība, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, patvēruma tiesības, neizraidīšanas princips, nediskriminēšanas princips, bērna tiesības un tiesības uz efektīvu tiesībaizsardzību. Dalībvalstīm šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem. Jebkādi spēka pielietošanai būtu jāatbilst uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp nepieciešamības un proporcionalitātes principiem.

⁽¹⁾ OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (30) Šīs regulas īstenošanai nevajadzētu skart tās dalībvalstu tiesības un pienākumus, ko paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija, Starptautiskā konvencija par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautiskā konvencija par meklēšanu un glābšanu uz jūras un Ženēvas Konvencija par bēgļa statusu.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, palīdzēt izveidot integrētu operatīvās sadarbības vadību pie dalībvalstu ārējām robežām – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (32) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹⁾ – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai ⁽²⁾. Līdz ar to Islandes Republikas delegācijai un Norvēģijas Karalistes delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (33) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A, B un G punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁴⁾ 3. pantu. Līdz ar to Šveices Konfederācijas delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (34) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihten-
- šteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁵⁾, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A, B un G punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3. pantu. Līdz ar to Lihtenšteinas Firstistes delegācijai būtu jāpiedalās kā Valdes locekļiem, tomēr ar ierobežotām balsstiesībām.
- (35) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Ņemot vērā to, ka šī regula papildina Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu transponēs savos tiesību aktos.
- (36) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁷⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (37) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁸⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (38) Saskaņā ar kārtību, ko Valde nosaka katrā atsevišķā gadījumā, Aģentūrai būtu jāveicina to operatīvo darbību organizēšana, saistībā ar kurām dalībvalstis var izmantot speciālās zināšanas un aprikojumu, ko Īrija un Apvienotā Karaliste varētu būt gatavas piedāvāt. Tālab Īrijas un Apvienotās Karalistes pārstāvji būtu jāaicina piedalīties visās Valdes sanāksmēs, lai viņi varētu pilnvērtīgi piedalīties šādu operatīvo darbību sagatavošanas apspriedēs.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

(39) Pastāv nesaskaņas starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par Gibraltāra robežu demarkāciju.

(40) Šīs regulas piemērošanas apturēšana attiecībā uz Gibraltāra robežām nenozīmē nekādas izmaiņas iesaistīto valstu attiecīgajās nostājās,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ar šo groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Kaut gan par ārējo robežu kontroli un uzraudzību atbildīgas ir dalībvalstis, Aģentūra kā 15. pantā noteikta Savienības struktūra un saskaņā ar šīs regulas 19. pantu atvieglo un veicina pašreizējo un turpmāko Eiropas Savienības pasākumu, jo īpaši Šengenas Robežu kodeksa, kas izveidots ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 (*), efektīvāku piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību. Tas notiek, nodrošinot dalībvalstu rīcības koordināciju šo pasākumu ieviešanā, tādējādi veicinot efektīvu, augstu un vienotu personu kontroles līmeni un Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu uzraudzību.

Aģentūra savus uzdevumus pilda, pilnībā ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (“Pamattiesību harta”); atbilstīgos starptautiskos tiesību aktus, tostarp 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā pieņemto Konvenciju par bēgļu statusu (“Ženēvas konvencija”); saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu; un pamattiesības, kā arī ņemot vērā šīs regulas 26.a pantā minētā Konsultatīvā foruma ziņojumus.

3. Aģentūra sniedz Komisijai un dalībvalstīm arī nepieciešamo tehnisko atbalstu un speciālās zināšanas ārējo robežu pārvaldībā un veicina dalībvalstu solidaritāti, īpaši ar dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105 13.4.2006., 1. lpp.).”;

2) regulas 1.a pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1a) “Eiropas robezsardzes vienības” 3., 3.b, 3.c, 8. un 17. panta nolūkā ir vienības, kuras izvieto kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu laikā; 8.a līdz 8.g panta nolūkā tās ir vienības, kuras izvieto ātrās reaģēšanas robežsardzes operācijām (“ātrās reaģēšanas operācijas”) Regulas (EK) Nr. 863/2007 (*) nozīmē, un, piemērojot 2. panta 1. punkta ea) un g) apakšpunktu un 5. pantu – vienības, kuras izvieto kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu un ātrās reaģēšanas operāciju laikā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežsardzes vienību izveidei (OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.).”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā notiek vai tiek sākts kopīgs pasākums, eksperimentāls projekts vai ātrās reaģēšanas operācija;”;

c) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4) “vienības dalībnieki” ir dalībvalstu robezsargi, kuri dienē Eiropas robezsardzes vienībās un kuri nav uzņēmējas dalībvalsts robezsargi;

5) “pieprasītāja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras kompetētās iestādes lūdz Aģentūru izvietot vienības ātrās reaģēšanas operācijām tās teritorijā;”;

3) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) veikt riska analīzi, tostarp sagatavot novērtējumu par dalībvalstu spēju rīkoties, ja pie ārējām robežām rodas draudi un saspringta situācija;

d) dot ieguldījumu tās zinātniskās pētniecības attīstībā, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību;”;

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

“da) palīdzēt dalībvalstīm gadījumos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, ņemot vērā to, ka dažreiz šādi gadījumi var būt saistīti ar ārkārtēju humāno situāciju un glābšanu jūrā;”;

iii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) palīdzēt dalībvalstīm gadījumos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, jo īpaši tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar specifiskām un nesamērīgām grūtībām;”;

iv) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ea) izveidot Eiropas robežsardzes vienības, kas piedalās kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos un ātrās reaģēšanas operācijās;”;

v) punkta f) un g) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“f) sniegt dalībvalstīm vajadzīgo palīdzību, tostarp pēc pieprasījuma nodrošināt kopīgo izraidīšanas pasākumu koordinēšanu vai organizēšanu;

g) nosūtīt Eiropas robežsardzes vienību robežsargus uz dalībvalstīm dalībai kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos vai ātrās reaģēšanas operācijās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 863/2007;”;

vi) pievieno šādus apakšpunktus:

“h) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 izstrādāt un uzturēt informācijas sistēmas, tostarp Informācijas un koordinācijas tīklu, kas izveidots ar Lēmumu 2005/267/EK (*), kuras padara iespējamu ātru un uzticamu informācijas apmaiņu attiecībā uz jauniem riskiem pie dalībvalstu ārējām robežām;

i) sniegt vajadzīgo palīdzību Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas izstrādei un uzturēšanai un – vajadzības gadījumā – vienotas informācijas apmaiņas vides izveidei, totarp sistēmu sadarbības nodrošināšanai.

(*) Padomes Lēmums 2005/267/EK (2005. gada 16. marts), ar ko izveido drošu tīmeklī izvietotu informācijas un koordinācijas tīklu dalībvalstu migrācijas pārvaldes dienestiem (OV L 83, 1.4.2005., 48. lpp.);”;

b) iekļauj šādu punktu:

“1.a Saskaņā ar Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem nevienu personu neizsēdina no transporta līdzekļa vai citā veidā nenodod valsts iestādēm, ja tādējādi tiek pārkāpts neizraidīšanas princips vai ja šajā valstī pastāv risks, ka attiecīgo personu izraidīs vai liks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot minēto principu. Bērnu, cilvēku tirdzniecībā cietušo, personu, kam nepieciešama medicīniskā palīdzība, personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un citu mazaizsargātu personu īpašās vajadzības ņem vērā saskaņā ar Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem.”;

c) panta 2. punkta pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par ārējo robežu operatīvajiem jautājumiem, ko risina ārpus Aģentūras. Aģentūras izpilddirektors (“izpilddirektors”) regulāri un vismaz vienu reizi gadā informē Aģentūras Valdi (“Valde”) par šiem jautājumiem.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Rīcības kodekss

Aģentūra izstrādā un pilnveido rīcības kodeksu, ko piemēro visām Aģentūras koordinētajām operācijām. Rīcības kodeksā nosaka procedūras, kuru mērķis ir garantēt tiesiskuma principus un pamattiesības, īpašu uzmanību pievēršot nepilngadīgajiem bez pavadības un mazaizsargātām personām, kā arī personām, kas meklē starptautisko aizsardzību, un šīs procedūras piemēro visām personām, kas piedalās Aģentūras darbībā.

Aģentūra izstrādā Rīcības kodeksu sadarbībā ar 26.a pantā minēto Konsultatīvo forumu.”;

5) regulas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Kopīgie pasākumi un eksperimentālie projekti pie ārējām robežām

1. Aģentūra izvērtē, apstiprina un koordinē dalībvalstu ierosinājumus par kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem, tostarp dalībvalstu pieprasījumus saistībā ar apstākļiem, kuros ir nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, īpaši specifisku un nesamērīgu grūtību gadījumā.

Aģentūra pati var ierosināt un īstenot kopīgus pasākumus un eksperimentālus projektus sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm un vienojoties ar uzņēmējām dalībvalstīm.

Tā var arī nolemt nodot savu tehnisko aprīkojumu to dalībvalstu rīcībā, kas piedalās kopīgajos pasākumos vai eksperimentālajos projektos.

Pirms kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem veic rūpīgu riska analīzi.

1.a Pēc attiecīgās dalībvalsts informēšanas Aģentūra var beigt kopīgos pasākumus un eksperimentālos projektus, ja nosacījumi šo kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu īstenošanai vairs nav izpildīti.

Dalībvalstis, kas piedalās kopīgā pasākumā vai eksperimentālā projektā, var lūgt Aģentūru beigt minētā kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta īstenošanu.

Pamattiesību pārkāpumu vai starptautiskas aizsardzības pienākumu nepildīšanas gadījumos, kas tiek konstatēti kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta īstenošanas laikā, piederības dalībvalsts atbilstīgi saviem tiesību aktiem paredz disciplinārus vai citus pasākumus.

Izpilddirektors pilnībā vai daļēji pārtrauc vai izbeidz kopīgus pasākumus un eksperimentālus projektus, ja viņš uzskata, ka šādi pārkāpumi ir smagi vai ka tie, visticamāk, turpināsies.

1.b Aģentūra saskaņā ar 3.b pantu izveido robežsargu rezervi ar nosaukumu “Eiropas robežsardzes vienības” iespējamai šo vienību izmantošanai 1. punktā minētajos kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos. Saskaņā ar 3.a un 7. pantu tā lemj par cilvēkresursu un tehniskā aprīkojuma izmantošanu.

2. Aģentūra var arī izmantot 16. pantā paredzētās specializētās struktūrvienības, lai nodrošinātu kopīgo pasākumu vai eksperimentālo projektu praktisko organizēšanu.

3. Aģentūra izvērtē kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu rezultātus un kopā ar 26.a pantā minētās pamattiesību amatpersonas konstatējumiem 60 dienās pēc minēto pasākumu un projektu pabeigšanas nosūta Valdei detalizētus novērtējuma ziņojumus. Aģentūra veic šo rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai pastiprinātu turpmāko kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu kvalitāti, saskaņību un lietderīgumu, un veikto analīzi iekļauj 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētajā vispārējā ziņojumā.

4. Aģentūra finansē vai līdzfinansē 1. punktā minētos kopīgos pasākumus un eksperimentālos projektus, piešķirot dotācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

5. Šā panta 1.a un 4. punktu piemēro arī ātrās reaģēšanas operācijām.”;

6) iekļauj šādus pantus:

“3.a pants

Kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu organizatoriskie aspekti

1. Izpilddirektors izstrādā darbības plānu 3. panta 1. punktā minētajiem kopīgajiem pasākumiem un eksperimentālajiem projektiem. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts, apspriežoties ar kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos iesaistītajām dalībvalstīm, savlaicīgi pirms plānotās minētā kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta uzsākšanas vienojas par darbības plānu ar sīki izklāstītiem organizatoriskajiem aspektiem.

Darbības plāns aptver visus tos aspektus, ko uzskata par nepieciešamiem kopīga pasākuma vai eksperimentāla projekta īstenošanai, tostarp šādu informāciju:

a) situācijas aprakstu ar *modus operandi* un izvietojanas mērķi, tostarp operatīvo mērķi;

b) kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta paredzamo ilgumu;

c) ģeogrāfisko teritoriju, kurā notiks kopīgais pasākums vai eksperimentālais projekts;

- d) uzdevumu aprakstu un īpašus norādījumus pieaicinātajām amatpersonām uzņēmējā dalībvalstī, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datubāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu;
- e) pieaicināto amatpersonu vienību sastāvu, kā arī cita attiecīgā personāla izvietojumu;
- f) pavēlniecības un kontroles noteikumus, tostarp uzņēmējās dalībvalsts robežsargu, kas atbildīgi par Aģentūras sadarbību ar pieaicinātajām amatpersonām, un jo īpaši to robežsargu, kas ir atbildīgi par pavēlniecību izvietojuma laikā, uzvārdus un dienesta pakāpes un pieaicināto amatpersonu vietu komandķēdē;
- g) tehnisko aprīkojumu, ko izmantos kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta laikā, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumus, pieprasīto komandas sastāvu, transportu un citus loģistikas faktoros, un finanšu noteikumus;
- h) sīki izstrādātus noteikumus par kārtību, kādā Aģentūra Valdei un attiecīgajām valsts iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;
- i) ziņošanas un novērtējuma sistēmu, kurā iekļauti kritēriji novērtējuma ziņojumam un datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums saskaņā ar 3. panta 3. punktu;
- j) attiecībā uz pasākumiem jūrā – specifisku informāciju par attiecīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek kopīgais pasākums vai eksperimentālais projekts, tostarp atsauces uz starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izcelšanu krastā;
- k) kārtību, kādā notiek sadarbība ar trešām valstīm, citām Savienības aģentūrām un struktūrām vai starptautiskām organizācijām.

2. Aģentūras izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts vienojas par visiem grozījumiem un pielāgojumiem darbības plānā. Grozītā vai pieņemtā darbības plāna kopiju Aģentūra nekavējoties nosūta iesaistītajām dalībvalstīm.

3. Aģentūra saskaņā ar saviem koordinēšanas uzdevumiem nodrošina visu organizatorisko aspektu īstenošanu, tostarp Aģentūras darbinieku klātbūtni, šajā pantā minēto kopīgo pasākumu un eksperimentālo projektu īstenošanas laikā.

3.b pants

Eiropas robežsardzes vienību sastāvs un izvietojums

1. Pēc izpilddirektora priekšlikuma Valde ar tās balsstiešīgo locekļu absolūto vairākumu lemj par to robežsardzes profiļiem un kopējo skaitu, kas būs pieejami Eiropas robežsardzes vienībām. Šo procedūru piemēro visām nākamajām izmaiņām attiecībā uz profiļiem un kopējo skaitu. Dalībvalstis piedalās Eiropas robežsardzes vienību komplektēšanā, izmantojot savas valsts rezervi, kas izveidota, pamatojoties uz dažādām Aģentūras noteiktajām specializācijām, un izvirza robežsargus ar nepieciešamo specializāciju.

2. Dalībvalstu devumu attiecībā uz savu robežsargu nosūtīšanu dalībai īpašos kopīgos pasākumos un izmēģinājuma projektos nākamajā gadā plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma nodrošina robežsargu pieejamību izvietojumam, izņemot gadījumus, ja kādā no tām pastāv ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu izsaka vismaz 45 dienas pirms paredzētās izvietojuma. Piederības dalībvalstis neatkarība attiecībā uz personāla izvēli un tā izvietojuma ilgumu netiek skarta.

3. Aģentūra arī nodrošina Eiropas robežsardzes vienības ar kompetentiem robežsargiem, kurus dalībvalstis norīkojušas kā valstu ekspertus saskaņā ar 17. panta 5. punktu. Dalībvalstu devumu attiecībā uz savu robežsargu norīkošanu uz Aģentūru nākamajā gadā plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm.

Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis nodrošina robežsargu pieejamību norīkošanai, ja vien tas nopietni neietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādās situācijās dalībvalstis var atsaukt norīkotos robežsargus.

Šādu norīkojumu maksimālais ilgums nepārsniedz sešus mēnešus 12 mēnešu laikposmā. Piemērojot šo regulu, norīkotos robežsargus uzskata par pieaicinātām amatpersonām, un viņiem ir 10. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Dalībvalsti, kas ir norīkojusi minētos robežsargus, piemērojot 3.c, 10. un 10.b pantu, uzskata par piederības dalībvalsti, kā definēts 1.a panta 3. punktā. Citi Aģentūras pagaidu darbinieki, kuriem nav robežkontroles pienākumu veikšanai vajadzīgās kvalifikācijas, kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos var veikt tikai koordinācijas uzdevumus.

4. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, Eiropas robezsardzes vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības, tostarp patvēruma procedūru pieejamību, un cilvēka cieņu. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, viņi nediskriminē personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

5. Saskaņā ar 8.g pantu Aģentūra norīko koordinatoru katram kopīgajam pasākumam vai eksperimentālajam projektam, kurā darbosies Eiropas robezsardzes vienību locekļi.

Koordinatora uzdevums ir veicināt uzņēmēju dalībvalstu un iesaistīto dalībvalstu sadarbību un koordināciju.

6. Aģentūra saskaņā ar 8.h pantu sedz dalībvalstu izmaksas par robezsargu pieejamību Eiropas robezsardzes vienībām atbilstīgi šā panta 1. punktam.

7. Aģentūra reizi gadā informē Eiropas Parlamentu par to robezsargu skaitu, kurus katra dalībvalsts saskaņā ar šo pantu ir nosūtījusi dalībai Eiropas robezsardzes vienībās.

3.c pants

Norādījumi Eiropas robezsardzes vienībām

1. Eiropas robezsardzes vienību izvietojuma laikā uzņēmēja dalībvalsts dod norādījumus vienībām saskaņā ar 3.a panta 1. punktā minēto darbības plānu.

2. Aģentūra ar sava 3.b panta 5. punktā minētā koordinatora starpniecību var paust uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par 1. punktā minētajiem norādījumiem. Ja tā to dara, uzņēmēja dalībvalsts šo viedokli ņem vērā.

3. Saskaņā ar 8.g pantu uzņēmēja dalībvalsts sniedz koordinatoram visu vajadzīgo palīdzību, tostarp neierobežotu pieeju Eiropas robezsardzes vienībām visu izvietojuma laiku.

4. Eiropas robezsardzes vienību dalībniekiem, kamēr tie pilda savus uzdevumus un īsteno savas pilnvaras, piemēro piederības valsts disciplinārsodus.”;

7) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Riska analīze

Aģentūra izstrādā un piemēro kopīgu integrētu riska analīzes modeli.

Tā sagatavo gan vispārēju, gan īpašu riska analīzi, ko iesniedz Padomei un Komisijai.

Riska analīzes nolūkā Aģentūra, iepriekš apspriedusies ar attiecīgajām dalībvalstīm, var novērtēt to spēju stāties pretī gaidāmajiem pārbaudījumiem, tostarp esošajiem un nākotnes draudiem un spiedienam pie Eiropas Savienības ārējām robežām, sevišķi tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar īpašām un nesamērīgām grūtībām. Šajā nolūkā Aģentūra var novērtēt dalībvalstu aprīkojumu un resursus attiecībā uz robežkontroli. Novērtējumā pamatojas uz informāciju, kuru sniegušas attiecīgās dalībvalstis, kā arī uz ziņojumiem un rezultātiem, kas gūti kopīgos pasākumos, eksperimentālos projektos, ātrās reaģēšanas operācijās un citās Aģentūras darbībās. Šie novērtējumi neskar Šengenas izvērtēšanas mehānismu.

Šo novērtējumu rezultātus iesniedz Valdei.

Šā panta piemērošanas nolūkā dalībvalstis sniedz Aģentūrai visu vajadzīgo informāciju par situāciju un iespējamiem draudiem pie to ārējām robežām.

Aģentūra iekļauj vienota integrēta riska analīzes modeļa rezultātus 5. pantā minētās kopējās robezsargu apmācības pamatprogrammas izveidē.”;

8) regulas 5. pantu groza šādi:

a) pirmo daļu aizstāj ar šādām:

“Aģentūra nodrošina Eiropas robezsardzes vienību robezsargiem padziļinātu apmācību saistībā ar viņu uzdevumiem un pilnvarām un vada regulāras praktiskās nodarbības šiem robezsargiem saskaņā ar padziļinātas apmācības un praktisko nodarbību grafiku, kas paredzēts Aģentūras gada darba programmā.

Aģentūra arī īsteno visas nepieciešamās iniciatīvas, lai nodrošinātu, ka visi robežsargi un citi darbinieki no dalībvalstīm, kuras piedalās Eiropas robežsardzes vienībās, kā arī Aģentūras darbinieki pirms dalības Aģentūras organizētajos operatīvajos pasākumos ir piedalījušies mācībās par attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām un piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, kā arī sniegtu pamatnostādnes aizsardzību meklējošu personu identificēšanai un novirzīšanai uz attiecīgām struktūrām.

Aģentūra izveido un turpmāk attīsta kopējo robežsargu apmācības pamatprogrammu un Eiropas līmenī apmāca dalībvalstu valsts robežsargu instruktorus; šajās mācībās tiek iekļauti arī jautājumi par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un attiecīgajām jūras tiesībām.

Aģentūra izstrādā kopējo pamatprogrammu pēc apspriešanās ar 26.a pantā minēto Konsultatīvo forumu.

Dalībvalstis ietver kopējo pamatprogrammu savu valsts robežsargu apmācībā.”;

b) pēc pēdējās daļas pievieno šādu daļu:

“Aģentūra izstrādā apmaiņas programmu, kas ļauj Eiropas robežsardzes vienībās iesaistītajiem robežsargiem apgūt zināšanas un īpašu profesionālo informāciju no ārvalstu pieredzes un paraugprakses, strādājot kopā ar robežsargiem dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts.”;

9) regulas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem:

“6. pants

Sekošana pētniecībai un tās atbalstīšana

Aģentūra proaktīvi seko un sniedz atbalstu attīstībai zinātniskās pētniecības jomā, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību, un minēto informāciju izplata Komisijai un dalībvalstīm.

7. pants

Tehniskais aprikojums

1. Saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem Aģentūra pati vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti var iegādāties vai nomāt ārējo robežu kontrolei vajadzīgo tehnisko aprikojumu, lai veiktu kopīgos pasākumus, eksperimentālos projektus, ātrās reaģēšanas operācijas, kopīgos atgriešanas pasākumus vai tehniskās palīdzības projektus.

Pirms jebkuras aprikojuma iegādes vai nomas, kas saistīta ar ievērojamām izmaksām Aģentūrai, veic rūpīgu vajadzību, kā arī izmaksu/ ieguvsu analīzi. Jebkādu šādus izdevumus paredz Aģentūras budžetā, ko pieņem Valde saskaņā ar 29. panta 9. punktu. Ja Aģentūra iegādājas vai nomā svarīgu tehnisko aprikojumu, piemēram, kuģus vai transportlīdzekļus patruļām atklātā jūrā un krasta patruļām, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja Aģentūra veic aprikojuma iegādi vai tā iegādi kopīpašumā, tā oficiāli vienojas ar kādu no dalībvalstīm, ka šī dalībvalsts nodrošinās aprikojuma reģistrāciju saskaņā ar saviem piemērojamiem tiesību aktiem;

b) nomāšanas gadījumā aprikojumu reģistrē kādā no dalībvalstīm.

Pamatojoties uz Aģentūras izstrādāto nolīguma paraugu, dalībvalsts, kurā aprikojums reģistrēts, un Aģentūra vienojas par kārtību, kādā Aģentūrai nodrošina līdzīpašumā esošo aktīvu pilnīgu pieejamību konkrētos laikposmos, kā arī par aprikojuma izmantošanas nosacījumiem.

Dalībvalsts, kurā reģistrēts aprikojums, vai tehniskā aprikojuma piegādātājs nodrošina vajadzīgos ekspertus un tehnisko komandu, lai aprikojumu varētu ekspluatēt juridiski pareizā un drošā veidā.

2. Aģentūra izveido un uztur centralizētu reģistru aprikojumam tehniskā aprikojuma rezervē, ko veido vai nu dalībvalstīm, vai Aģentūrai piederošs aprikojums vai dalībvalstīm un Aģentūrai kopīpašumā esošs aprikojums ārējo robežu kontroles vajadzībām. Tehniskā aprikojuma rezerve ietver minimālo skaitu visos tehniskā aprikojuma veidos, kā minēts šā panta 5. punktā. Aprikojumu, kas iekļauts tehniskā aprikojuma rezervē, izmanto 3., 8.a un 9. pantā minētajiem pasākumiem.

3. Dalībvalstis dod ieguldījumu tehniskā aprikojuma rezervē, kas minēta 2. punktā. Dalībvalstu ieguldījumus rezervē un tehniskā aprikojuma izmantošanu konkrētās operācijās plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem un tādā mērā, kā tas veido minimālo tehniskā aprikojuma rezervi par attiecīgo gadu, dalībvalstis savu tehnisko aprikojumu dara pieejamu izmantošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tām nav jārisina ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu izsaka vismaz 45 dienas pirms paredzētās izvietojuma. Valstu ieguldījumu tehniskā aprikojuma rezervē pārskata katru gadu.

4. Aģentūra savā reģistrā iekļauj šādas ziņas par tehnisko aprīkojumu:

- a) klasifikācija pēc aprīkojuma veida un pasākuma veida;
- b) klasifikācija pēc īpašnieka (dalībvalsts, Aģentūra, citi);
- c) pieprasītā aprīkojuma kopējais skaits;
- d) vajadzīgā komanda, ja piemērojams;
- e) cita informācija, piemēram, ziņas par reģistrāciju, transporta un apkopes prasības, valstī piemērotie eksporta noteikumi, tehniskās instrukcijas vai cita informācija, kas ir svarīga aprīkojuma pareizai izmantošanai.

5. Aģentūra finansē tā tehniskā aprīkojuma izmantošanu, kas veido tā tehniskā aprīkojuma vienību minimālo skaitu, ko dalībvalsts ir nodrošinājusi attiecīgajā gadā. Tā tehniskā aprīkojuma izmantošanu, kas neveido minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, Aģentūra līdzfinansē līdz pat 100 % no attaisnotajiem izdevumiem, ņemot vērā to dalībvalstu konkrētos apstākļus, kuras šādu tehnisko aprīkojumu izvietot.

Par noteikumiem attiecībā uz tehnisko aprīkojumu, tostarp par vajadzīgo minimālo vienību skaitu katram tehniskā aprīkojuma veidam, izmantošanas nosacījumiem un izmaksu atlīdzināšanu, reizi gadā pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj Valde saskaņā ar 24. pantu. Budžeta apsvērumu dēļ Valdei šis lēmums būtu jāpieņem līdz katra gada 31. martam.

Minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu ierosina Aģentūra saskaņā ar tās vajadzībām, jo īpaši, lai spētu veikt kopīgos pasākumus, eksperimentālos projektus, ātrās reaģēšanas operācijas un kopīgos atgriešanas pasākumus, saskaņā ar tās darba plānu attiecīgajam gadam.

Ja ar minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu nepietiek, lai īstenotu darbības plānu, kas pieņemts kopīgajiem pasākumiem, eksperimentālajiem projektiem, ātrās reaģēšanas operācijām vai kopīgajiem atgriešanas pasākumiem, Aģentūra minēto plānu pārskata, balstoties uz pamatotajām vajadzībām un nolīgumu, kurš noslēgts ar dalībvalstīm.

6. Aģentūra reizi mēnesī ziņo Valdei par tehniskā aprīkojuma rezervē ietvertā aprīkojuma sastāvu un izmantošanu. Ja 5. punktā minētais minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nav sasniegts, izpilddirektors par to nekavējoties ziņo Valdei. Valde nekavējoties pieņem lēmumu par tehniskā aprīkojuma izmantošanas prioritātēm un veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konstatētos trūkumus. Tā

informē Komisiju par konstatētajiem trūkumiem un veiktajiem pasākumiem. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi, darot zināmu arī savu vērtējumu.

7. Aģentūra katru gadu informē Eiropas Parlamentu par tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts ir nodevusi tehniskā aprīkojuma rezervē saskaņā ar šo pantu.”;

10) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot Līguma par Eiropas Savienības darbību (“LESD”) 78. panta 3. punktu, viena vai vairākas dalībvalstis, kuras saskaras ar īpašām un nesamērīgām grūtībām, var pieprasīt Aģentūras palīdzību gadījumos, ja vajadzīga pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, īstenojot to saistības attiecībā uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību. Saskaņā ar 3. pantu Aģentūra organizē piemērotu tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstij(-īm), kas to pieprasījusi(-šas).”;

b) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“c) izvietot Eiropas robezsardzes vienību robezsargus.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, lai to izmantotu tās eksperti un saistībā ar ātrās reaģēšanas operācijām to īstenošanas laikā.”;

11) regulas 8.a pantu aizstāj ar šādu:

“8.a pants

Ātrās reaģēšanas operācijas

Saņemot pieprasījumu no dalībvalsts, kas saskaras ar neatliekamu un ārkārtēju grūtību situāciju, īpaši gadījumos, kad noteiktās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas mēģina nelegāli iekļūt dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var izvietot vienu vai vairākas Eiropas robezsardzes vienības (“vienība(-as)”) pieprasītājas dalībvalsts teritorijā uz attiecīgu laikposmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 863/2007 4. pantu.”;

12) regulas 8.d panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja izpilddirektors nolemj izvietot vienu vai vairākas vienības, Aģentūra kopā ar pieprasītāju dalībvalsti nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā piecas darbdienu pēc lēmuma pieņemšanas dienas izstrādā darbības plānu saskaņā ar 8.e pantu.”;

13) regulas 8.e panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta e), f) un g) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“e) vienību sastāvs, kā arī cita atbilstīga personāla izvietošana;

f) pavēlniecības un kontroles noteikumi, tostarp uzņēmējas dalībvalsts robežsargu, kas atbildīgi par Aģentūras sadarbību ar vienībām, un jo īpaši to robežsargu, kas komandē vienības izvietojuma laikā, uzvārdi un dienesta pakāpes un vienību vieta komandķēdē;

g) tehniskais aprīkojums, ko izmantos kopīgi ar vienībām, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumi, pieprasītais komandas sastāvs, transports un citi loģistikas faktori, un finanšu noteikumi.”;

b) pievieno šādus apakšpunktus:

“h) sīki izstrādāti noteikumi par kārtību, kādā Aģentūra Valdei un attiecīgajām dalībvalstis iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;

i) ziņošanas un novērtējuma sistēma, kurā norādīti kritēriji novērtējuma ziņojumam un datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums saskaņā ar 3. panta 3. punktu;

j) par pasākumiem jūrā norāda specifisku informāciju attiecībā uz atbilstīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek ātrās reaģēšanas operācija, iekļaujot atsauces uz starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izkāpšanu krastā;

k) kārtība, kādā notiek sadarbība ar trešām valstīm, citām Savienības aģentūrām un struktūrām vai starptautiskām organizācijām.”;

14) regulas 8.h panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Aģentūra pilnībā sedz izmaksas, kas dalībvalstīm rodas, nodrošinot savas valsts robežsargu pieejamību 3. panta 1.b punktā, 8.a un 8.c pantā minētajiem mērķiem.”;

15) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Sadarbība atgriešanas jomā

1. Saskaņā ar Savienības atgriešanas politiku un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (*), un neizskatot atgriešanas lēmumu pamatotību, Aģentūra sniedz vajadzīgo palīdzību un pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma arī nodrošina dalībvalstu kopīgo atgriešanas pasākumu koordināciju vai organizāciju, tostarp lidmašīnu fraktēšanu šādu pasākumu vajadzībām. Aģentūra finansē vai līdzfinansē šajā punktā minētos pasākumus un projektus, piešķirot dotācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamajiem finanšu noteikumiem. Aģentūra var arī izmantot pieejamos Savienības finanšu līdzekļus atgriešanas jomā. Aģentūra nodrošina, ka dotāciju nolīgumos ar dalībvalstīm finanšu atbalsta nosacījums ir Pamatiesību hartas pilnīga ievērošana.

1.a Lai nodrošinātu to trešo valstu valstspiederīgo, kas uzturas nelegāli, atgriešanu, Aģentūra izstrādā Rīcības kodeksu, kuru piemēro visiem Aģentūras koordinētajiem kopīgajiem atgriešanas pasākumiem un kurā aprakstītas kopējās standartizētās procedūras, kas vienkāršo kopīgo atgriešanas pasākumu organizēšanu un nodrošina izraidīšanu humānā veidā, pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši tādas principus kā cilvēka cieņa, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību un diskriminācijas aizliegums.

1.b Rīcības kodeksā jo īpaši tiek pievērsta uzmanība Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktā noteiktajam pienākumam nodrošināt efektīvu piespiedu atgriešanās uzraudzības sistēmu un šīs regulas 26.a panta 1. punktā minēto Pamattiesību stratēģiju. Kopīgo atgriešanas pasākumu uzraudzība būtu jāveic, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, visu kopīgā atgriešanas pasākuma laiku, sākot ar laikposmu pirms aizbraukšanas līdz izraidāmo personu nodošanai valstij, uz kuru tie atgriežas.

1.c Dalībvalstis regulāri informē Aģentūru par to, kāda Aģentūras palīdzība vai koordinācija tām ir vajadzīga. Aģentūra izstrādā izvērstu darbības plānu, lai nodrošinātu pieprasītājām dalībvalstīm vajadzīgo operatīvo atbalstu, tostarp 7. panta 1. punktā minēto tehnisko aprīkojumu. Par izvērstā darbības plāna saturu un *modus operandi* lemj Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma saskaņā ar 24. pantu.

2. Aģentūra sadarbojas ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, kas minētas 14. pantā, lai noteiktu paraugpraksi attiecībā uz ceļošanas dokumentu iegūšanu un trešo valstu valstspiederīgo, kas uzturas nelegāli, atgriešanu.

(*) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.”;

16) regulas 10. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Veicot savus pienākumus un īstenojot savas pilnvaras, pieaicinātās amatpersonas ievēro Savienības tiesību aktus un starptautiskās tiesības, kā arī respektē pamattiesības un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.”;

17) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Informācijas apmaiņas sistēmas

Aģentūra var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu tās informācijas apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, kā arī attiecīgā gadījumā ar 13. pantā minētajām Savienības aģentūrām. Tā izstrādā un izmanto informācijas sistēmu, kas ir piemērota klasificētas informācijas, tostarp 11.a, 11.b un 11.c pantā minēto personas datu, apmaiņai ar šiem dalībniekiem.

Aģentūra var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu tās informācijas apmaiņu ar Apvienoto Karalisti un Īriju, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, ja šī informācija saistīta ar pasākumiem, kuros tās piedalās saskaņā ar 12. pantu un 20. panta 5. punktu.”;

18) iekļauj šādus pantus:

“11.a pants

Datu aizsardzība

Personas datu apstrādei, ko veic Aģentūra, piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

Valde izstrādā noteikumus, kā Aģentūrai jāpiemēro Regula (EK) Nr. 45/2001, tostarp attiecībā uz Aģentūras datu

aizsardzības inspektoru. Minētos noteikumus izstrādā pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Neskarot regulas 11.b un 11.c pantu, Aģentūra var apstrādāt personas datus administratīviem nolūkiem.

11.b pants

Personas datu apstrāde saistībā ar kopīgajiem atgriešanas pasākumiem

1. Īstenojot savus organizatoriskos un koordinācijas pienākumus attiecībā uz 9. pantā minētajiem dalībvalstu veiktajiem kopīgajiem atgriešanas pasākumiem, Aģentūra var apstrādāt to personu datus, uz kurām attiecas šie kopīgie atgriešanas pasākumi.

2. Šādu personas datu apstrāde notiek saskaņā ar nepieciešamības un samērīguma principiem. Jo īpaši tā stingri aprobežojas tikai ar tiem personas datiem, kuri ir nepieciešami kopīgo atgriešanas pasākumu mērķiem.

3. Personas datus dzēš, tiklīdz ir sasniegts mērķis, kādam tie savākti, un ne vēlāk kā desmit dienas pēc tam, kad beidzies kopīgais atgriešanas pasākums.

4. Ja dalībvalsts nav pārsūtījusi saņēmējam personas datus, šos datus var pārsūtīt Aģentūra.

5. Šo pantu piemēro saskaņā ar 11.a pantā minētajiem pasākumiem.

11.c pants

Kopīgo pasākumu, eksperimentālo projektu un ātrās reaģēšanas operāciju laikā savāktu personas datu apstrāde

1. Neskarot dalībvalstu kompetenci vākt personas datus saistībā ar kopīgajiem pasākumiem, eksperimentālajiem projektiem un ātrās reaģēšanas operācijām un ievērojot 2. un 3. punktā noteiktos ierobežojumus, Aģentūra var turpmāk apstrādāt šādu operatīvo pasākumu laikā dalībvalstu savāktos personas datus, kuri ir nosūtīti Aģentūrai, lai veicinātu dalībvalstu ārējo robežu drošību.

2. Šāda personas datu turpmāka apstrāde, ko veic Aģentūra, aprobežojas tikai ar to personu datiem, par kurām ir dalībvalstu kompetento iestāžu pamatotas aizdomas, ka šīs personas ir iesaistījušās noziedzīgās pārobežu darbībās, veicinājušas nelegālās migrācijas darbības vai cilvēku tirdzniecību, kā noteikts 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā Padomes Direktīvā 2002/90/EK (2002. gada 28. novembris), ar ko definē neatļautas iecelšanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (*).

3. Šā panta 2. punktā minētos personas datus Aģentūra turpmāk apstrādā tikai šādiem mērķiem:

- a) nosūtīšanai, izskatot katru gadījumu atsevišķi, Eiropalam vai citām Savienības tiesībsardzības iestādēm, ievērojot 13. pantu;
- b) izmantošanai riska analīzes sagatavošanai, kas minēta 4. pantā. Riska analīzes rezultātos personas dati tiek anonimizēti.

4. Personas datus dzēš, tiklīdz tie ir nosūtīti Eiropalam vai citām Savienības aģentūrām vai izmantoti 4. pantā minētajai riska analīzei. Uzglabāšanas ilgums jebkurā gadījumā nepārsniedz trīs mēnešus pēc šādu datu savākšanas dienas.

5. Šādu personas datu apstrāde notiek saskaņā ar nepieciešamības un samērīguma principiem. Aģentūra neizmanto personas datus izmeklēšanas nolūkiem, par ko ir atbildīgas dalībvalstu kompetentās iestādes.

Personas datu apstrādi jo īpaši stingri ierobežo, un tā attiecas tikai uz tiem personas datiem, kuri pieprasīti 3. punktā minētajiem mērķiem.

6. Neskarot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, šādu Aģentūras apstrādāto personas datu tālāka nosūtīšana vai cita veida paziņošana trešām valstīm vai trešām personām ir aizliegta.

7. Šo pantu piemēro saskaņā ar 11.a pantā minētajiem pasākumiem.

11.d pants

Drošības noteikumi klasificētas informācijas un konfidenciālas neklasificētas informācijas aizsardzībai

1. Aģentūra piemēro Komisijas drošības noteikumus, kas izklāstīti pielikumā Komisijas Lēmumam 2001/844/EK, EOTK, Euratom (2001. gada 29. novembris), ar ko groza tās iekšējo reglamentu (**). Minētos noteikumus piemēro, *inter alia*, klasificētas informācijas apmaiņai, apstrādei un glabāšanai.

2. Aģentūra piemēro drošības principus, kuri attiecas uz neklasificētas sensitīvas informācijas apstrādi, kā izklāstīts šā panta 1. punktā minētajā lēmumā un kā tos īsteno Komisija. Valde izstrādā pasākumus šo drošības principu piemērošanai.

(*) OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.

(**) OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.”;

19) regulas 13. un 14. pantu aizstāj ar šādiem:

“13. pants

Sadarbība ar Savienības aģentūrām un struktūrām un starptautiskajām organizācijām

Aģentūra var sadarboties ar Eiropolu, Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (EPAB), Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (“Pamattiesību aģentūra”), citām Savienības aģentūrām un struktūrām un starptautiskajām organizācijām, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, ievērojot darba vienošanos, ko noslēdz ar šīm struktūrām, saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem un noteikumiem par šo struktūru kompetenci. Katrā gadījumā par ikvienu šādu vienošanos Aģentūra informē Eiropas Parlamentu.

Aģentūras apstrādāto personas datu tālāku nosūtīšanu vai cita veida paziņošānu citām Savienības aģentūrām vai struktūrām reglamentē īpašas darba vienošanās attiecībā uz apmaiņu ar personas datiem, un to iepriekš apstiprina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs.

Aģentūra var arī uzaicināt – ja saņemta attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišana – Savienības iestāžu un struktūru vai starptautisko organizāciju novērotājus piedalīties 3., 4. un 5. pantā minētajās Aģentūras darbībās, ja viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar darbību vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties tikai ar iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu attiecībā uz 4. un 5. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu – attiecībā uz 3. pantā minētajām darbībām. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj 3.a panta 1. punktā minētajā darbības plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajos pasākumos saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

14. pants

Operatīvās sadarbības ar trešām valstīm un sadarbības ar trešo valstu kompetentajām iestādēm veicināšana

1. Jautājumos, uz kuriem attiecas Aģentūras darbības, un ciktāl tas vajadzīgs, lai pildītu tās pienākumus, Aģentūra veicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvo sadarbību, ievērojot Savienības ārējo attiecību politiku un cilvēktiesības.

Aģentūra un dalībvalstis ievēro normas un standartus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajām normām un standartiem, arī tad, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek šo valstu teritorijā.

Sadarbojoties ar trešām valstīm, tiek veicināti Eiropas robežu pārvaldības standarti, arī attiecībā uz pamattiesību un cilvēka cieņas ievērošanu.

2. Saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem Aģentūra var sadarboties ar trešo valstu iestādēm, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz ar šīm iestādēm. Šīs darba vienošanās attiecas vienīgi uz operatīvās sadarbības vadību.

3. Aģentūra var izvietot trešās valstīs savus sadarbības koordinātorus, kuriem būtu jāparedz augstākā iespējamā aizsardzība viņu pienākumu veikšanai. Viņi veido daļu no tiem dalībvalstu sadarbības koordinātoru tīkliem imigrācijas jomā vietējā vai reģionālajā mērogā, kas izveidoti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 377/2004 (2004. gada 19. februāris) par sadarbības koordinātoru tīkla izveidi imigrācijas jomā (*). Sadarbības koordinātorus izvieta vienīgi tādās trešās valstīs, kur robežu pārvaldības praksē tiek ievērots cilvēktiesību standartu minimums. Viņu izvietojumu apstiprina Valde. Savienības ārējo attiecību politikā prioritāte attiecībā uz koordinātoru nosūtīšanu piešķirama tām trešām valstīm, kuras, pamatojoties uz riska analīzi, uzskatāmas par nelegālās migrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm. Aģentūra uz savstarpējības pamatiem uz ierobežotu laiku var uzņemt arī sadarbības koordinātorus, ko nosūtījušas minētās trešās valstis. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma un saskaņā ar 24. pantu katru gadu pieņem prioritāšu sarakstu.

4. Aģentūras sadarbības koordinātoru uzdevumi, ievērojot Savienības tiesību aktus un pamattiesības, ietver kontaktu izveidošanu un uzturēšanu ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs, uz kurām tie ir nosūtīti, nolūkā dot ieguldījumu nelegālās imigrācijas novēršanā, tās apkarošanā un nelegālo imigrantu atgriešanā.

5. Aģentūra var izmantot Savienības līdzekļus saskaņā ar to atbilstīgo instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības ārējo attiecību politiku. Attiecībā uz jautājumiem, kurus aptver šī regula, tā var uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus trešās valstīs.

6. Aģentūra ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu var uzaicināt arī novērotājus no trešām valstīm piedalīties 3., 4. un 5. pantā minētajos pasākumos, ja viņu klātbūtne atbilst minēto pasākumu mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto pasākumu vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties

tikai ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) piekrišanu attiecībā uz 4. un 5. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu – attiecībā uz 3. pantā minētajām darbībām. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj 3.a panta 1. punktā minētajā darbības plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajos pasākumos saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

7. Noslēdzot 2. panta 2. punktā minētos divpusējos nolīgumus, dalībvalstis var tajos ietvert noteikumus par Aģentūras lomu un kompetenci, jo īpaši par Aģentūras nosūtīto vienību locekļu pilnvaru īstenošanu 3. pantā minētajos kopīgajos pasākumos vai eksperimentālajos projektos.

8. Šā panta 2. un 3. punktā minētajām darbībām ir vajadzīgs Komisijas iepriekšējs atzinums, un par minētajām darbībām pēc iespējas drīz pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

(*) OV L 64, 2.3.2004., 1. lpp.;

20) regulas 15. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Aģentūra ir Savienības struktūra. Tā ir tiesību subjekts.”;

21) iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Mītnes nolīgums

Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Aģentūrai paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina minētā dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekam, Valdes locekļiem, Aģentūras darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka Mītnes nolīgumā starp Aģentūru un dalībvalsti, kurā atrodas Aģentūra, pēc tam, kad saņemts Valdes apstiprinājums. Dalībvalstij, kurā atrodas Aģentūra, būtu jānodrošina iespējami vislabākie apstākļi, lai nodrošinātu Aģentūras pienācīgu darbību, tostarp daudzvalodu Eiropas izglītību un piemērotus transporta savienojumus.”;

22) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Nolūkā īstenot 3.b panta 5. punktu saskaņā ar 8.g pantu koordinatora statusā var norīkot vienīgi Aģentūras darbinieku, uz kuru attiecas Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumi un Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības II sadaļa. Regulas 3.b panta 3. punkta īstenošanas nolūkos Eiropas robežsardzes vienībās drīkst iekļaut vienīgi tos valstu ekspertus, ko dalībvalsts norīkojusi darbam Aģentūrā. Aģentūra ieceļ tos valstu ekspertus, kas saskaņā ar minēto pantu tiek iekļauti Eiropas robežsardzes vienībās.”;

b) pievieno šādus punktus:

“4. Vienojoties ar Komisiju, Valde pieņem vajadzīgos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 110. pantu.

5. Valde var pieņemt noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm norīkot valstu ekspertus uz Aģentūru. Šajos noteikumos ņem vērā 3.b panta 3. punktā noteiktās prasības un īpaši to, ka šie eksperti tiek uzskatīti par pieaicinātām amatpersonām un ka viņiem ir 10. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Tajos paredz noteikumus par izvietojanas nosacījumiem.”;

23) regulas 20. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) nosaka Aģentūras organizatorisko struktūru un pieņem Aģentūras personāla politiku, jo īpaši personāla politikas daudzgadu plānu. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Komisijas Regulā (EK, Euratom) Nr. 2343/2002 (2002. gada 19. novembris) par pamata Finanšu regulu struktūrām, kas minētas 185. pantā Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (*), personāla politikas daudzgadu plānu iesniedz Komisijai un pēc Komisijas labvēlīga atzinuma saņemšanas – budžeta lēmējinstīcijai;

(*) OV L 357, 31.12.2002., 72. lpp.”;

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

“i) pieņem Aģentūras daudzgadu plānu, kura mērķis ir iezīmēt Aģentūras darbības ilgtermiņa stratēģiju.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Valde var sniegt padomus izpilddirektoram par jebkuru jautājumu, kas cieši saistīts ar ārējo robežu operatīvās pārvaldības attīstību, tostarp ar pētniecību saistītām darbībām, kas paredzētas 6. pantā.”;

24) regulas 21. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:

“Pilnvaru termiņus var pagarināt.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Valstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, piedalās Aģentūras darbā. Valdē tām katrai ir viens pārstāvis un viens aizstājējs. Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem to asociācijas nolīgumos ir izstrādātas vienošanās, ar kurām nosaka veidu, apjomu un sīki izstrādātus noteikumus minēto valstu līdzdalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.”;

25) regulas 25. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt izpilddirektoru ziņot par savu uzdevumu izpildi, jo īpaši par Pamattiesību stratēģijas īstenošanu un uzraudzību, Aģentūras iepriekšējā gada vispārējo ziņojumu, nākamā gada darba programmu un Aģentūras daudzgadu plānu, kas minēts 20. panta 2. punkta i) apakšpunktā.”;

b) panta 3. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“g) nodrošināt 3.a un 8.e pantā minētā darbības plāna īstenošanu.”;

26) iekļauj šādu pantu:

“26.a pants

Pamattiesību stratēģija

1. Aģentūra izstrādā, pilnveido un īsteno Pamattiesību stratēģiju. Aģentūra izveido efektīvu mehānismu pamattiesību ievērošanas uzraudzībai visās Aģentūras darbībās.

2. Aģentūra izveido Konsultatīvo forumu, kurš palīdz izpildītājam un Valdei ar pamattiesībām saistītos jautājumus. Aģentūra aicina piedalīties Konsultatīvajā forumā Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, Pamattiesību aģentūru, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumus un citas atbilstīgas organizācijas. Valde pēc izpildītāja priekšlikuma lemj par Konsultatīvā foruma sastāvu un tā darbības metodiku, kā arī par kārtību, kādā tam nodod informāciju.

Ar Konsultatīvo forumu apspriežas par Pamattiesību stratēģijas, Rīcības kodeksa un kopējās robežsargu apmācības pamatprogrammas turpmāko pilnveidošanu un īstenošanu.

Konsultatīvais forums izstrādā gada ziņojumu par savām darbībām. Minēto ziņojumu dara publiski pieejamu.

3. Valde ieceļ pamattiesību amatpersonu, un viņam ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze pamattiesību jomā. Pienākumu izpildē pamattiesību amatpersona ir neatkarīga

un tieši atskaitās Valdei un Konsultatīvajam forumam. Viņš regulāri ziņo un šādā veidā piedalās pamattiesību uzraudzības mehānismā.

4. Pamattiesību amatpersonai un Konsultatīvajam forumam ir piekļuve visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu visos Aģentūras pasākumos.”;

27) regulas 33. pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Pirmajā novērtējumā pēc tam, kad stājusies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1168/2011 (2011. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*), analizē arī vajadzību vēl ciešāk koordinēt dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību, tostarp iespējas izveidot Eiropas robežsardzes sistēmu.

2.b Novērtējumā iekļauj īpašu analīzi par to, kā, piemērojot šo regulu, ir ievērota Pamattiesību harta.

_____ (*) OV L 304, 22.11.2011., 1. lpp.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2011. gada 25. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. DOWGIELEWICZ